

รายงานผลการรับฟังความคิดเห็น
และรายงานผลการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจาก
ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
นายณพคุณ รัฐผไท สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกับคณะเป็นผู้เสนอ

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

รายงานผลการรับฟังความคิดเห็น

และรายงานผลการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดจากร่างพระราชบัญญัติ

ส่วนที่ ๑ ข้อมูลพื้นฐานของร่างพระราชบัญญัติ

๑. ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.

☐ กฎหมายใหม่

☒ แก้ไขเพิ่มเติม

☐ ยกเลิก

๒. หลักการและเหตุผล

๒.๑ หลักการ

ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ

๒.๒ เหตุผล

โดยที่มาตรา ๕๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ บัญญัติให้ รัฐต้องดำเนินการให้เด็กทุกคนได้รับการศึกษาเป็นเวลาสิบสองปี ตั้งแต่ก่อนวัยเรียนจนจบการศึกษาภาคบังคับอย่างมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย และมาตรา ๕๔ วรรคสาม บัญญัติให้รัฐต้องดำเนินการให้ประชาชนได้รับการศึกษาตามความต้องการในระบบต่างๆ รวมทั้งส่งเสริมให้มีการเรียนรู้ตลอดชีวิต และจัดให้มีการร่วมมือกันระหว่างรัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และภาคเอกชนในการจัดการศึกษาทุกระดับ อีกทั้งมีการเปลี่ยนแปลงสภาพเศรษฐกิจและสังคมในอนาคต การใช้กฎหมายการศึกษาแห่งชาติที่ผ่านมา ทำให้รัฐที่มีหน้าที่ดำเนินการ กำกับ ส่งเสริม และสนับสนุน ให้การจัดการศึกษาให้มีคุณภาพและได้มาตรฐานสากล มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีวินัย ภูมิใจในชาติ สามารถเชี่ยวชาญได้ตามความถนัดของตน มีความรับผิดชอบต่อครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ รวมทั้งต้องการลดความเหลื่อมล้ำในการจัดการศึกษาของประเทศ และต้องสอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาประเทศตามยุทธศาสตร์ชาติ แผนการปฏิรูปประเทศ ความคล่องตัวของของหน่วยปฏิบัติในการจัดการศึกษา เพิ่มการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของภาคเอกชนและภาคประชาชน การยกระดับคุณภาพการศึกษา เสริมสร้างและพัฒนาคุณภาพและประสิทธิภาพครู สร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ สร้างเสริมประสิทธิภาพในการใช้ทรัพยากรเพื่อการศึกษา และสร้างเสริมธรรมาภิบาลของระบบการศึกษา ประกอบกับมาตรา ๒๕๘ จ. ด้านการศึกษา และมาตรา ๒๖๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย กำหนดให้มีการปฏิรูปประเทศในด้านต่าง ๆ รวมทั้งด้านการศึกษา โดยเฉพาะให้มีกลไกและระบบการผลิต คัดกรองและพัฒนาผู้ประกอบวิชาชีพครูให้ได้ผู้มีจิตวิญญาณของความเป็นครู มีความรู้ความสามารถอย่างแท้จริง ได้รับค่าตอบแทนที่เหมาะสมกับความสามารถและประสิทธิภาพในการสอนจึงสมควรมีการปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ เพื่อเป็นกฎหมายแม่บทในการบริหารและการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และแนวทางการบริหารและการจัดการศึกษาในอนาคต จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๓. ผู้เสนอร่างพระราชบัญญัติ

☒ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

☐ ประชาชนเข้าชื่อเสนอกฎหมาย

นายณพคุณ รัฐผไท สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กับคณะ เป็นผู้เสนอ

ส่วนที่ ๒ การรับฟังความคิดเห็นและสรุปผลการรับฟังความคิดเห็น

๑. ข้อมูลประกอบการรับฟังความคิดเห็น

ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. มีหลักการให้ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ โดยสาระสำคัญกล่าวถึง การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาบุคลากรให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข กำหนดให้การจัดการศึกษา ยึดหลัก ๑) เป็นการศึกษาตลอดชีวิตสำหรับประชาชน ๒) ให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา ๓) การ พัฒนาสาระและกระบวนการเรียนรู้ให้เป็นไปอย่างต่อเนื่อง มีการจัดระบบโครงสร้างและกระบวนการ จัด การศึกษาต้องยึดหลัก ๑) มีเอกภาพด้านนโยบายและมีความหลากหลายในการปฏิบัติ ๒) มีการกระจายอำนาจ ไปสู่เขตพื้นที่การศึกษา สถานศึกษา และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ๓) มีการกำหนดมาตรฐานการศึกษาและ จัดระบบประกันคุณภาพการศึกษาทุกระดับและประเภท ๔) มีหลักการส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพ และการพัฒนา ครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาอย่างต่อเนื่อง ๕) ระดมทรัพยากรจากแหล่งต่าง ๆ มา ใช้ในการจัด การศึกษา และ ๖) การมีส่วนร่วมของบุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชน องค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น เอกชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่น กำหนดให้บุคคลมีสิทธิและ โอกาสเสมอกันในการรับการศึกษาขั้นพื้นฐาน เป็นต้น

๒. ผู้เกี่ยวข้องที่ได้รับหรืออาจได้รับผลกระทบจากร่างพระราชบัญญัติ

๑. กระทรวงศึกษาธิการ
๒. กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม
๓. กระทรวงมหาดไทย
๔. กระทรวงการคลัง
๕. สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา
๖. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
๗. สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา
๘. สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน
๙. สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา
๑๐. สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา
๑๑. สำนักงานศึกษาธิการจังหวัด
๑๒. สมาคมกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานแห่งประเทศไทย
๑๓. สมาผู้ปกครองและครูแห่งประเทศไทย
๑๔. สมาคมวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย ในพระราชูปถัมภ์
๑๕. สมาคมคณะกรรมการประสานและส่งเสริมการศึกษาเอกชน

๑๖. สมาคมเครือข่ายสมาชิกช่วยเหลือครูและบุคลากรทางการศึกษาแห่งประเทศไทย

๑๗. ประชาชนทั่วไป

๓. ประเด็นการรับฟังความคิดเห็น

๑. ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการกำหนดให้การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาบุคลากรให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข (ร่างมาตรา ๖ และร่างมาตรา ๗)

๒. ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการกำหนดให้การจัดการศึกษา ยึดหลัก ๑) เป็นการศึกษาตลอดชีวิตสำหรับประชาชน ๒) ให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา ๓) การพัฒนาสาระและกระบวนการเรียนรู้ให้เป็นไปอย่างต่อเนื่อง (ร่างมาตรา ๘)

๓. ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการกำหนดให้การจัดระบบ โครงสร้างและกระบวนการจัดการศึกษา ยึดหลัก ๑) มีเอกภาพด้านนโยบายและมีความหลากหลายในการปฏิบัติ ๒) มีการกระจายอำนาจไปสู่เขตพื้นที่การศึกษา สถานศึกษา และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ๓) มีการกำหนดมาตรฐานการศึกษาและจัดระบบประกันคุณภาพการศึกษาทุกระดับและประเภท ๔) มีหลักการส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพ และการพัฒนาครู คณาจารย์ และบุคลากร ทางการศึกษาอย่างต่อเนื่อง ๕) ระดมทรัพยากรจากแหล่งต่าง ๆ มา ใช้ในการจัดการศึกษา และ ๖) การมีส่วนร่วมของบุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชน องค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น เอกชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่น (ร่างมาตรา ๙)

๔. ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการกำหนดให้บุคคลมีสิทธิและโอกาสเสมอกันในการรับการศึกษา ขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่าสิบสองปีที่รัฐต้องจัดให้อย่างทั่วถึง และมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย บุคคลซึ่งมีความบกพร่องทางด้านต่าง ๆ หรือมีร่างกายพิการ หรือมีความต้องการเป็นพิเศษ หรือผู้ด้อยโอกาส มีสิทธิและโอกาสได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นพิเศษ (ร่างมาตรา ๑๐)

๕. ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการกำหนดให้บิดามารดา หรือผู้ปกครองมีหน้าที่จัดให้บุตรหรือบุคคลในความดูแลได้รับการศึกษาทั้งภาคบังคับ และนอกเหนือจากภาคบังคับตามความพร้อมของครอบครัว (ร่างมาตรา ๑๑)

๖. ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการกำหนดให้บิดามารดา บุคคล ชุมชน องค์กร และสถาบันต่าง ๆ ทางสังคมที่สนับสนุนหรือจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีสิทธิได้รับสิทธิประโยชน์ตามควรแก่กรณี เช่น เงินอุดหนุนจากรัฐสำหรับการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของบุตร การลดหย่อนหรือยกเว้นภาษีสำหรับค่าใช้จ่าย การศึกษาตามที่กฎหมายกำหนด เป็นต้น (ร่างมาตรา ๑๓ และร่างมาตรา ๑๔)

๗. ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการกำหนดให้การจัดการศึกษามีสามรูปแบบ คือ การศึกษา ในระบบ การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย โดยสถานศึกษาอาจจัดได้ทั้งสามรูปแบบ และให้มีการเทียบโอนผลการเรียนที่ผู้เรียนสะสมไว้ระหว่างรูปแบบเดียวกันหรือต่างรูปแบบได้ ไม่ว่าจะเป็นผลการเรียนจากสถานศึกษาเดียวกันหรือไม่ก็ตาม (ร่างมาตรา ๑๕)

๘. ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการกำหนดให้การศึกษาในระบบมีสองระดับ คือ การศึกษาขั้นพื้นฐานซึ่งจัดไม่น้อยกว่าสิบสองปี ก่อนระดับอุดมศึกษา และระดับอุดมศึกษาซึ่งแบ่งเป็นระดับต่ำกว่าปริญญา และระดับปริญญา (ร่างมาตรา ๑๖)

๙. ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการกำหนดให้มีการศึกษาภาคบังคับเก้าปี นับจากอายุย่างเข้าปีที่เจ็ด จนอายุย่างเข้าปีที่สิบหก หรือเมื่อสอบได้ชั้นปีที่เก้าของการศึกษาภาคบังคับ (ร่างมาตรา ๑๗)

๑๐. ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการกำหนดให้การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด ผู้เรียนทุกคน สามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียน ได้พัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ การจัดการศึกษาทั้งสามรูปแบบ ต้องเน้นทั้งความรู้ คุณธรรม มีการบูรณาการความรู้และทักษะด้านต่าง ๆ ให้เหมาะสมกับแต่ละระดับการศึกษา (ร่างมาตรา ๒๒ และร่างมาตรา ๒๓)

๑๑. ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการกำหนดให้การจัดกระบวนการเรียนรู้ให้จัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมที่สอดคล้องกับ ความสนใจ ความถนัดของผู้เรียน และความแตกต่างระหว่างบุคคล รวมทั้งให้ฝึกทักษะ กระบวนการคิด การจัดการการเผชิญสถานการณ์ และการประยุกต์ความรู้มาใช้ป้องกันและแก้ปัญหา จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติจริง ผสมผสานสาระความรู้ด้านต่าง ๆ อย่างสมดุล และปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดี คุณลักษณะอันพึงประสงค์ในทุกวิชา จัดการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นได้ทุกเวลา ทุกสถานที่ (ร่างมาตรา ๒๔ และร่างมาตรา ๒๕)

๑๒. ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการกำหนดให้การประเมินผลผู้เรียนให้สถานศึกษาพิจารณาจากพัฒนาการของผู้เรียน ความประพฤติ การสังเกตพฤติกรรมการเรียน การร่วมกิจกรรม และการทดสอบ ส่วนกลางจัดทำหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน เน้นความเป็นไทยและความเป็นพลเมืองดี การดำรงชีวิตและการประกอบอาชีพตลอดจนเพื่อการศึกษาต่อและให้สถานศึกษาจัดทำหลักสูตรในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสภาพปัญหาในชุมชนและสังคม ภูมิปัญญาท้องถิ่น และคุณลักษณะของสมาชิกที่ดีของครอบครัว ชุมชนสังคมและประเทศชาติ (ร่างมาตรา ๒๖ และร่างมาตรา ๒๗)

๑๓. ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการกำหนดให้การจัดระเบียบบริหารราชการในกระทรวงมีองค์กรหลักที่เป็นคณะบุคคลในรูปสภา หรือในรูปคณะกรรมการจำนวนสามองค์กร ได้แก่ สภาการศึกษา คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานและคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (ร่างมาตรา ๓๑)

๑๔. ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการกำหนดให้กระทรวงกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษาทั้งด้านวิชาการ งบประมาณ การบริหารงานบุคคล และการบริหารทั่วไป ไปยังคณะกรรมการและสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และสถานศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาโดยตรง (ร่างมาตรา ๔๐)

๑๕. ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการกำหนดให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาทุกระดับ ประกอบด้วย ระบบการประกันคุณภาพภายใน และระบบการประกันคุณภาพภายนอก หน่วยงานต้นสังกัด และสถานศึกษา จัดให้มีระบบการประกันคุณภาพภายใน ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการบริหาร และจัดทำรายงานประจำปีเสนอต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและเปิดเผยต่อสาธารณชน ให้มีการประเมินคุณภาพภายนอกของสถานศึกษาทุกแห่งอย่างน้อยหนึ่งครั้งทุกห้าปี โดยสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมิน

คุณภาพการศึกษา รวมทั้งเสนอผลการประเมินต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและสาธารณชน (ร่างมาตรา ๕๐ ถึงร่างมาตรา ๕๒)

๑๖. ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการกำหนดให้กระทรวงส่งเสริม ให้มีระบบ กระบวนการผลิตและพัฒนาครู คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษาให้มีคุณภาพและมาตรฐานที่เหมาะสมกับการเป็นวิชาชีพชั้นสูง โดยรัฐจัดสรรงบประมาณและกองทุนพัฒนาครู คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษาอย่างเพียงพอ (ร่างมาตรา ๕๕)

๑๗. ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการกำหนดให้มีกฎหมายว่าด้วยเงินเดือน ค่าตอบแทน สวัสดิการ ฯลฯ ให้มีองค์กรวิชาชีพครู ผู้บริหารสถานศึกษาและผู้บริหารการศึกษา เป็นองค์กรอิสระมีอำนาจหน้าที่กำหนดมาตรฐานวิชาชีพ ออกและเพิกถอนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ รวมทั้งกำกับดูแลการปฏิบัติตามมาตรฐาน และจรรยาบรรณของวิชาชีพ การผลิตและพัฒนาครูคณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา การพัฒนามาตรฐานและจรรยาบรรณของวิชาชีพ และการบริหารงานบุคคล (ร่างมาตรา ๕๖ ถึงร่างมาตรา ๖๐)

๑๘. ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการกำหนดให้มีการระดมทรัพยากรและการลงทุนด้านงบประมาณ การเงิน และทรัพย์สิน ทั้งจากรัฐ องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น บุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชน เอกชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ สถาบันสังคมอื่น และต่างประเทศมาใช้ในการจัดการศึกษา โดยให้รัฐและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ใช้มาตรการภาษีส่งเสริมและให้แรงจูงใจ รวมทั้งใช้มาตรการลดหย่อน หรือยกเว้นภาษีตามความเหมาะสม (ร่างมาตรา ๖๖)

๑๙. ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการกำหนดให้รัฐจัดสรรงบประมาณแผ่นดินให้กับการศึกษาโดยจัดสรรให้ผู้เรียนและสถานศึกษา ทั้งของรัฐและเอกชนในรูปแบบต่าง ๆ เช่น ในรูปเงินอุดหนุนทั่วไปเป็นค่าใช้จ่ายรายบุคคล กองทุนประเภทต่าง ๆ และทุนการศึกษา รวมทั้งให้มีระบบการตรวจสอบ ติดตาม และประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการใช้จ่ายงบประมาณการจัดการศึกษาด้วย (ร่างมาตรา ๖๗ ถึงร่างมาตรา ๖๙)

๒๐. ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการกำหนดให้รัฐจัดสรรคลื่นความถี่ สื่อตัวนำและโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นต่อการส่งวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ วิทยุโทรคมนาคม และการสื่อสารในรูปอื่นเพื่อประโยชน์สำหรับการศึกษา การทะนุบำรุงศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรมตามความจำเป็น (ร่างมาตรา ๗๐)

๒๑. ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการกำหนดให้รัฐส่งเสริมสนับสนุนให้มีการวิจัยและพัฒนา การผลิตและพัฒนาแบบเรียน ตำรา สื่อสิ่งพิมพ์อื่น วัสดุอุปกรณ์และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาอื่น โดยจัดให้มีเงินสนับสนุนและเปิดให้มีการแข่งขันโดยเสรีอย่างเป็นธรรม (ร่างมาตรา ๗๑)

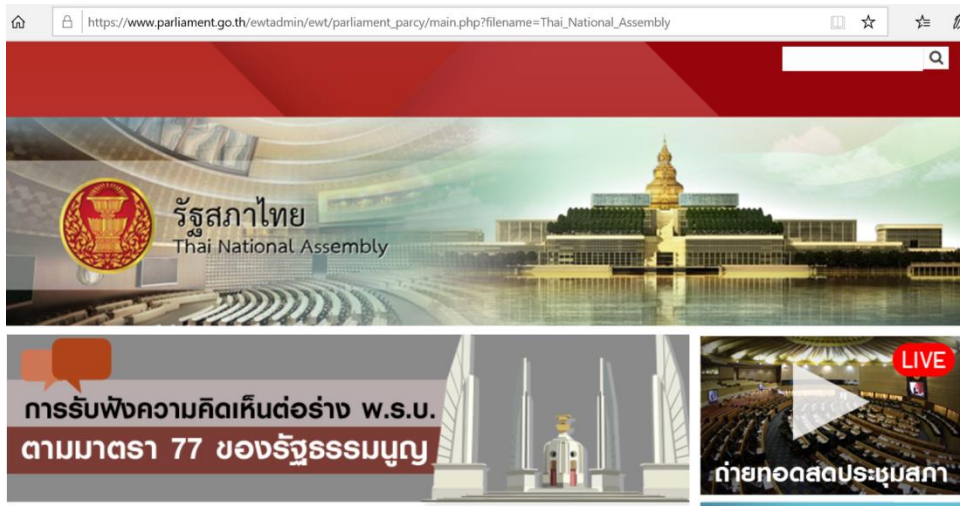
๒๒. ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการกำหนดให้รัฐต้องติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาการพัฒนาบุคลากรทั้งด้านผู้ผลิตและผู้ใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาขีดความสามารถในการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาในโอกาสแรกที่ทำได้อันจะนำไปสู่การแสวงหาความรู้ได้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต ให้มีหน่วยงานกลาง ทำหน้าที่พิจารณาเสนอ นโยบาย แผน ส่งเสริม และประสานการวิจัย การพัฒนาและการใช้ รวมทั้งการประเมินคุณภาพและประสิทธิภาพของการผลิตและการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา (ร่างมาตรา ๗๔ ถึงร่างมาตรา ๗๖)

๔. ระยะเวลาและวิธีการการรับฟังความคิดเห็น

๔.๑ ระยะเวลาในการรับฟังความคิดเห็น ตั้งแต่วันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๖๔ ถึงวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๖๔ รวมระยะเวลา จำนวน ๖๔ วัน นับจากวันขึ้นเว็บไซต์ ถึงวันปิดการรับฟังความคิดเห็น

๔.๒ วิธีการรับฟังความคิดเห็น

(๑) ผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของรัฐสภา www.parliament.go.th

(๒) ส่งประเด็นไปรับฟังผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรง ประกอบด้วย

๑. กระทรวงศึกษาธิการ
๒. กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม
๓. กระทรวงมหาดไทย
๔. กระทรวงการคลัง
๕. สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา
๖. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
๗. สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา
๘. สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน
๙. สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา
๑๐. สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา
๑๑. สำนักงานศึกษาธิการจังหวัด
๑๒. สมาคมกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานแห่งประเทศไทย
๑๓. สภาผู้ปกครองและครูแห่งประเทศไทย
๑๔. สมาคมวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย ในพระ

ราชูปถัมภ์

๑๕. สมาคมคณะกรรมการประสานและส่งเสริมการศึกษาเอกชน

๑๖. สมาคมเครือข่ายสมาชิกช่วยเพื่อนครูและบุคลากรทางการศึกษาแห่งประเทศไทย

๕ สรุปผลการรับฟังความคิดเห็น

๕.๑ ข้อมูลทั่วไปผู้ร่วมแสดงความคิดเห็น

จากระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของรัฐสภา www.parliament.go.th

จำนวน ๐ ราย

จากการส่งประเด็นไปรับฟังผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรง

ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ องค์กรเอกชน ที่ได้แสดงความคิดเห็น

จำนวน ๑ ราย ได้แก่

๑. สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา

๒. สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา

๕.๒ ผลการรับฟังความคิดเห็น

๑. ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการกำหนดให้การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาบุคลากรให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข (ร่างมาตรา ๖ และร่างมาตรา ๗)

ไม่มีความคิดเห็น

๒. ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการกำหนดให้การจัดการศึกษา ยึดหลัก ๑) เป็นการศึกษาตลอดชีวิตสำหรับประชาชน ๒) ให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา ๓) การพัฒนาสาระและกระบวนการเรียนรู้ให้เป็นไปอย่างต่อเนื่อง (ร่างมาตรา ๘)

ไม่มีความคิดเห็น

๓. ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการกำหนดให้การจัดระบบ โครงสร้างและกระบวนการจัดการศึกษา ยึดหลัก ๑) มีเอกภาพด้านนโยบายและมีความหลากหลายในการปฏิบัติ ๒) มีการกระจายอำนาจไปสู่เขตพื้นที่การศึกษา สถานศึกษา และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ๓) มีการกำหนดมาตรฐานการศึกษาและจัดระบบประกันคุณภาพการศึกษาทุกระดับและประเภท ๔) มีหลักการส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพ และการพัฒนาครู คณาจารย์ และบุคลากร ทางการศึกษาอย่างต่อเนื่อง ๕) ระดมทรัพยากรจากแหล่งต่าง ๆ มา ใช้ในการจัดการศึกษา และ ๖) การมีส่วนร่วมของบุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชน องค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น เอกชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่น (ร่างมาตรา ๙)

ไม่มีความคิดเห็น

๔. ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการกำหนดให้บุคคลมีสิทธิและโอกาสเสมอกันในการรับการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่าสิบสองปีที่รัฐต้องจัดให้อย่างทั่วถึง และมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย บุคคลซึ่งมีความบกพร่องทางด้านต่าง ๆ หรือมีร่างกายพิการ หรือมีความต้องการเป็นพิเศษ หรือผู้ด้อยโอกาส มีสิทธิและโอกาสได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นพิเศษ (ร่างมาตรา ๑๐)

ไม่มีความคิดเห็น

๕. ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการกำหนดให้บิดามารดา หรือผู้ปกครองมีหน้าที่จัดให้บุตรหรือบุคคลในความดูแลได้รับการศึกษาทั้งภาคบังคับ และนอกเหนือจากภาคบังคับตามความพร้อมของครอบครัว (ร่างมาตรา ๑๑)

ไม่มีความคิดเห็น

๖. ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการกำหนดให้บิดามารดา บุคคล ชุมชน องค์กร และสถาบันต่าง ๆ ทางสังคมที่สนับสนุนหรือจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีสิทธิได้รับสิทธิประโยชน์ตามควรแก่กรณี เช่น เงินอุดหนุนจากรัฐสำหรับการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของบุตร การลดหย่อนหรือยกเว้นภาษีสำหรับค่าใช้จ่ายการศึกษาตามที่กฎหมายกำหนด เป็นต้น (ร่างมาตรา ๑๓ และร่างมาตรา ๑๔)

ไม่มีความคิดเห็น

๗. ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการกำหนดให้การจัดการศึกษามีสามรูปแบบ คือ การศึกษา ในระบบ การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย โดยสถานศึกษาอาจจัดได้ทั้งสามรูปแบบ และให้มีการเทียบโอนผลการเรียนที่ผู้เรียนสะสมไว้ระหว่างรูปแบบเดียวกันหรือต่างรูปแบบได้ ไม่ว่าจะเป็นผลการเรียนจากสถานศึกษาเดียวกันหรือไม่ก็ตาม (ร่างมาตรา ๑๕)

ไม่มีความคิดเห็น

๘. ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการกำหนดให้การศึกษาในระบบมีสองระดับ คือ การศึกษาขั้นพื้นฐานซึ่งจัดไม่น้อยกว่าสิบสองปี ก่อนระดับอุดมศึกษา และระดับอุดมศึกษาซึ่งแบ่งเป็นระดับต่ำกว่าปริญญา และระดับปริญญา (ร่างมาตรา ๑๖)

ไม่มีความคิดเห็น

๙. ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการกำหนดให้มีการศึกษาภาคบังคับเก้าปี นับจากอายุย่างเข้าปีที่เจ็ด จนอายุย่างเข้าปีที่สิบหก หรือเมื่อสอบได้ชั้นปีที่เก้าของการศึกษาภาคบังคับ (ร่างมาตรา ๑๗)

ไม่มีความคิดเห็น

๑๐. ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการกำหนดให้การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด ผู้เรียนทุกคน สามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียน ได้พัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ การจัดการศึกษาทั้งสามรูปแบบ ต้องเน้นทั้งความรู้ คุณธรรม มีการบูรณาการความรู้และทักษะด้านต่าง ๆ ให้เหมาะสมกับแต่ละระดับการศึกษา (ร่างมาตรา ๒๒ และร่างมาตรา ๒๓)

ไม่มีความคิดเห็น

๑๑. ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการกำหนดให้การจัดกระบวนการเรียนรู้ให้จัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมที่สอดคล้องกับ ความสนใจ ความถนัดของผู้เรียน และความแตกต่างระหว่างบุคคล รวมทั้งให้ฝึกทักษะ กระบวนการคิด การจัดการการเผชิญสถานการณ์ และการประยุกต์ความรู้มาใช้ป้องกันและแก้ปัญหา จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติจริง ผสมผสานสาระความรู้ด้านต่าง ๆ อย่าง

สมดุล และปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดี คุณลักษณะอันพึงประสงค์ในทุกวิชา จัดการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นได้ตลอดเวลา ทุกสถานที่ (ร่างมาตรา ๒๔ และร่างมาตรา ๒๕)

ไม่มีความคิดเห็น

๑๒. ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการกำหนดให้การประเมินผลผู้เรียนให้สถานศึกษาพิจารณาจากพัฒนาการของผู้เรียน ความประพฤติ การสังเกตพฤติกรรมการเรียน การร่วมกิจกรรม และการทดสอบ ส่วนกลางจัดทำหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน เน้นความเป็นไทยและความเป็นพลเมืองดี การดำรงชีวิตและการประกอบอาชีพตลอดจนเพื่อการศึกษาต่อและให้สถานศึกษาจัดทำหลักสูตรในส่วนที่เกี่ยวกับสภาพปัญหาในชุมชนและสังคม ภูมิปัญญาท้องถิ่น และคุณลักษณะของสมาชิกที่ดีของครอบครัว ชุมชนสังคมและประเทศชาติ (ร่างมาตรา ๒๖ และร่างมาตรา ๒๗)

ไม่มีความคิดเห็น

๑๓. ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการกำหนดให้การจัดระเบียบบริหารราชการในกระทรวงมหาดไทยหลักที่เป็นคณะบุคคลในรูปสภา หรือในรูปคณะกรรมการจำนวนสามองค์กร ได้แก่ สภาการศึกษา คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานและคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (ร่างมาตรา ๓๑)

ไม่มีความคิดเห็น

๑๔. ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการกำหนดให้กระทรวงกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษาทั้งด้านวิชาการ งบประมาณ การบริหารงานบุคคล และการบริหารทั่วไป ไปยังคณะกรรมการ และสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และสถานศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาโดยตรง (ร่างมาตรา ๔๐)

ไม่มีความคิดเห็น

๑๕. ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการกำหนดให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาทุกระดับ ประกอบด้วย ระบบการประกันคุณภาพภายใน และระบบการประกันคุณภาพภายนอก หน่วยงานต้นสังกัด และสถานศึกษา จัดให้มีระบบการประกันคุณภาพภายใน ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการบริหาร และจัดทำรายงานประจำปีเสนอต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและเปิดเผยต่อสาธารณชน ให้มีการประเมินคุณภาพภายนอกของสถานศึกษาทุกแห่งอย่างน้อยหนึ่งครั้งทุกห้าปี โดยสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา รวมทั้งเสนอผลการประเมินต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและสาธารณชน (ร่างมาตรา ๕๐ ถึงร่างมาตรา ๕๒)

ไม่มีความคิดเห็น

๑๖. ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการกำหนดให้กระทรวงส่งเสริม ให้มีระบบกระบวนการผลิตและพัฒนาครู คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษาให้มีคุณภาพและมาตรฐานที่เหมาะสมกับการเป็นวิชาชีพชั้นสูง โดยรัฐจัดสรรงบประมาณและกองทุนพัฒนาครู คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษาอย่างเพียงพอ (ร่างมาตรา ๕๕)

ไม่มีความคิดเห็น

๑๗. ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการกำหนดให้มีกฎหมายว่าด้วยเงินเดือน ค่าตอบแทน สวัสดิการ ฯลฯ ให้มีองค์กรวิชาชีพครู ผู้บริหารสถานศึกษาและผู้บริหารการศึกษา เป็นองค์กรอิสระมีอำนาจหน้าที่กำหนดมาตรฐานวิชาชีพ ออกและเพิกถอนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ รวมทั้งกำกับดูแลการปฏิบัติตามมาตรฐาน และจรรยาบรรณของวิชาชีพ การผลิตและพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา การพัฒนามาตรฐานและจรรยาบรรณของวิชาชีพ และการบริหารงานบุคคล (ร่างมาตรา ๕๖ ถึงร่างมาตรา ๖๐)

เห็นด้วย โดยในประเด็นที่กำหนดให้มีกฎหมายว่าด้วยองค์กรวิชาชีพครู ผู้บริหารสถานศึกษา และผู้บริหารการศึกษา เป็นองค์กรอิสระมีอำนาจหน้าที่ในการกำหนดมาตรฐานวิชาชีพ ออกและเพิกถอนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ รวมทั้งกำกับดูแลการปฏิบัติตามมาตรฐานและจรรยาบรรณของวิชาชีพ สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา ขอให้ข้อสังเกตและข้อเสนอแนะ ดังนี้

๑. ตามร่างมาตรา ๔ ได้กำหนดคำนิยามศัพท์ คำว่า “ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ” หมายความว่า ใบประกอบวิชาชีพ ครู ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารการศึกษา ศึกษานิเทศก์ และนักพัฒนาการศึกษา จะเห็นได้ว่า ตามความหมายดังกล่าวได้กำหนดให้ ผู้ดำรงตำแหน่งใน ๕ วิชาชีพข้างต้น ต้องมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ

๒. ตามร่างมาตรา ๔ ได้กำหนดคำนิยามศัพท์ คำว่า “บุคลากรทางการศึกษา” หมายความว่า ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารการศึกษา ศึกษานิเทศก์ นักพัฒนาการศึกษา และผู้สนับสนุนการศึกษา ซึ่งเป็นผู้ทำหน้าที่ให้บริการหรือปฏิบัติงานเกี่ยวเนื่องกับการจัดกระบวนการเรียน การสอน การนิเทศ และการบริหารการศึกษาในหน่วยงานการศึกษาต่าง ๆ จะเห็นได้ว่า ตามความหมายดังกล่าวได้กำหนดความหมายถึง ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารการศึกษา ศึกษานิเทศก์ นักพัฒนาการศึกษา และผู้สนับสนุนการศึกษาซึ่งเป็นผู้ทำหน้าที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการเรียนการสอน การนิเทศ และการบริหารการศึกษาในหน่วยงานการศึกษา

๓. ตามร่างมาตรา ๕๖ วรรคหนึ่ง ได้กำหนดว่า ให้มีองค์กรวิชาชีพครู ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารการศึกษา ศึกษานิเทศก์ นักพัฒนาการศึกษา และบุคลากรทางการศึกษา จะเห็นได้ว่าเป็นการกำหนดให้องค์กรวิชาชีพของผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษา จำนวน ๖ วิชาชีพ จึงไม่สอดคล้องตามร่างมาตรา ๔ คำนิยามศัพท์ คำว่า “ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ” ซึ่งกำหนดไว้ให้มีจำนวน ๕ วิชาชีพ

วรรคสอง ได้กำหนดว่า ให้ครู ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารการศึกษา ศึกษานิเทศก์ และนักพัฒนาการศึกษาหรือบุคลากรทางการศึกษาทั้งของรัฐและเอกชน ต้องมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพตามที่กฎหมายกำหนด จะเห็นได้ว่า การใช้คำว่า “หรือ” จึงไม่สอดคล้องกับความในวรรคหนึ่ง

วรรคสาม ได้กำหนดว่า การจัดให้มีองค์กรวิชาชีพครู ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารการศึกษา ศึกษานิเทศก์ และนักพัฒนาการศึกษา หรือบุคลากรทางการศึกษา คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการในการออกและเพิกถอนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด จะเห็นได้ว่า คำว่า “หรือ” หมายถึง คำบอกความให้เลือกเอาอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังนั้น การใช้คำว่า “หรือ” จึงเป็นการกำหนดที่ไม่สอดคล้องกับความในวรรคหนึ่ง

๑๘. ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการกำหนดให้มีการระดมทรัพยากรและการลงทุนด้านงบประมาณ การเงิน และทรัพย์สิน ทั้งจากรัฐ องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น บุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชน เอกชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ สถาบันสังคมอื่นและต่างประเทศมาใช้จัดการศึกษา โดยให้รัฐและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ใช้มาตรการภาษีส่งเสริมและให้แรงจูงใจ รวมทั้งใช้มาตรการลดหย่อน หรือยกเว้นภาษีตามความเหมาะสม (ร่างมาตรา ๖๖)

ไม่มีความคิดเห็น

๑๙. ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการกำหนดให้รัฐจัดสรรงบประมาณแผ่นดินให้การศึกษาดูโดยจัดสรรให้ผู้เรียนและสถานศึกษา ทั้งของรัฐและเอกชนในรูปแบบต่าง ๆ เช่น ในรูปเงินอุดหนุนทั่วไปเป็นค่าใช้จ่ายรายบุคคล กองทุนประเภทต่าง ๆ และทุนการศึกษา รวมทั้งให้มีระบบการตรวจสอบ ติดตามและประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการใช้จ่ายงบประมาณการจัดการศึกษาด้วย (ร่างมาตรา ๖๗ ถึงร่างมาตรา ๖๙)

ไม่มีความคิดเห็น

๒๐. ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการกำหนดให้รัฐจัดสรรคลื่นความถี่ สื่อตัวนำและโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นต่อการส่งวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ วิทยุโทรคมนาคม และการสื่อสารในรูปอื่นเพื่อประโยชน์ทางการศึกษา การทะนุบำรุงศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรมตามความจำเป็น (ร่างมาตรา ๗๐)

ไม่มีความคิดเห็น

๒๑. ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการกำหนดให้รัฐส่งเสริมสนับสนุนให้มีการวิจัยและพัฒนา การผลิตและพัฒนาแบบเรียน ตำรา สื่อสิ่งพิมพ์อื่น วัสดุอุปกรณ์และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาอื่น โดยจัดให้มีเงินสนับสนุนและเปิดให้มีการแข่งขันโดยเสรีอย่างเป็นธรรม (ร่างมาตรา ๗๑)

ไม่มีความคิดเห็น

๒๒. ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการกำหนดให้รัฐต้องติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาการพัฒนาบุคลากรทั้งด้านผู้ผลิตและผู้ใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาขีดความสามารถในการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาในโอกาสแรกทำได้ อันจะนำไปสู่การแสวงหาความรู้ได้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต ให้มีหน่วยงานกลาง ทำหน้าที่พิจารณาเสนอนโยบาย แผน ส่งเสริม และประสานการวิจัย การพัฒนาและการใช้ รวมทั้งการประเมินคุณภาพและประสิทธิภาพของการผลิตและการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา (ร่างมาตรา ๗๔ ถึงร่างมาตรา ๗๖)

ไม่มีความคิดเห็น

๒๓. ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

๒๓.๑ สารของร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ยังไม่สอดคล้องกับหลักการและแนวทางของยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๘๐ โดยเฉพาะยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาและ

เสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์แผนแม่บทย่อยที่ ๑๑ การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต แผนแม่บทย่อยที่ ๑๒ การพัฒนาการเรียนรู้ และแผนการปฏิรูปประเทศด้านการศึกษา อาทิเช่น การพัฒนาการเรียนรู้และการเสริมสร้างและยกระดับการพัฒนาการศึกษาและการเรียนรู้ทั้งการศึกษาในระบบ นอกระบบ และการเรียนรู้ตลอดชีวิต โดยการพัฒนาระบบการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ ๒๑ มีการออกแบบระบบการเรียนรู้ใหม่ การเปลี่ยนบทบาทครู การเพิ่มประสิทธิภาพระบบบริหารจัดการศึกษา และการพัฒนาระบบการเรียนรู้ตลอดชีวิตเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้สามารถกำกับการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับตนเองได้อย่างต่อเนื่องแม้จะออกจากระบบการศึกษาแล้ว ควบคู่กับการส่งเสริมการพัฒนาคนไทยตามพหุปัญญาให้เต็มตามศักยภาพ รวมถึงการสร้างเสริมศักยภาพ ผู้มีความสามารถพิเศษให้สามารถต่อยอดการประกอบอาชีพได้อย่างมั่นคง และการวางหลักการให้ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. เป็นธรรมนูญทางการศึกษาหรือเป็นกฎหมายการศึกษากลางที่ใช้บังคับกับทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาที่ไม่ใช่เฉพาะการจัดการศึกษาโดยกระทรวงศึกษาธิการเท่านั้น

๒๓.๒ เพื่อเป็นการป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาการตีความตามกฎหมาย และการใช้อำนาจตามกฎหมายในกายภาคหน้า และเพื่อให้การใช้บังคับตามกฎหมายเป็นไปตามเจตนารมณ์ในการยกร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เห็นควรปรับปรุงร่างมาตรา ๕๖ ให้ถูกต้อง และสอดคล้องกับร่างมาตรา ๔ เนื่องจากได้มีการกำหนดความหมาย คำว่า “ครู”, “ผู้บริหารสถานศึกษา”, “ผู้บริหารการศึกษา”, “ศึกษานิเทศก์”, “นักพัฒนาการศึกษา”, “บุคลากรทางการศึกษา” และ “ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ” ไว้ชัดเจนแล้ว

๒๓.๓ เห็นควรเพิ่มเติม ความหมายคำนิยามศัพท์ คำว่า “ผู้สนับสนุนการศึกษา” ในร่างมาตรา ๔ ให้ชัดเจน เนื่องจากมีการอธิบายในความหมายคำนิยามศัพท์ คำว่า “บุคลากรทางการศึกษา” ไว้แต่ยังไม่ชัดเจน อีกทั้งหน้าที่ยังมีความซ้ำซ้อนกับความหมายของคำว่า “ศึกษานิเทศก์” และ “นักพัฒนาการศึกษา” ซึ่งอาจมีปัญหาการตีความตามกฎหมายได้

ส่วนที่ ๓ รายงานผลการวิเคราะห์ผลกระทบอันเกิดจากร่างพระราชบัญญัติ

๑. ความเป็นมา สภาพปัญหา ความจำเป็นที่จะต้องตราพระราชบัญญัติ

โดยที่มาตรา ๕๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ บัญญัติให้ รัฐต้องดำเนินการให้เด็กทุกคนได้รับการศึกษาเป็นเวลาสิบสองปี ตั้งแต่ก่อนวัยเรียนจนจบการศึกษาภาคบังคับอย่างมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย และมาตรา ๕๔ วรรคสาม บัญญัติให้รัฐต้องดำเนินการให้ประชาชนได้รับการศึกษาตามความต้องการในระบบต่างๆ รวมทั้งส่งเสริมให้มีการเรียนรู้ตลอดชีวิต และจัดให้มีการร่วมมือกันระหว่างรัฐองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และภาคเอกชนในการจัดการศึกษาทุกระดับ อีกทั้งมีการเปลี่ยนแปลงสภาพเศรษฐกิจและสังคมในอนาคต การใช้กฎหมายการศึกษาแห่งชาติที่ผ่านมา ทำให้รัฐที่มีหน้าที่ดำเนินการ กำกับ ส่งเสริม และสนับสนุน ให้การจัดการศึกษาให้มีคุณภาพและได้มาตรฐานสากล มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีวินัย ภูมิใจในชาติ สามารถเชี่ยวชาญได้ตามความถนัดของตน มีความรับผิดชอบต่อครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ รวมทั้งต้องการลดความเหลื่อมล้ำในการจัดการศึกษาของประเทศ และต้องสอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาประเทศตามยุทธศาสตร์ชาติ แผนการปฏิรูปประเทศ ความคล่องตัวของของหน่วยปฏิบัติการในการจัดการศึกษา เพิ่มการมี

ส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของภาคเอกชนและภาคประชาชน การยกระดับคุณภาพการศึกษา เสริมสร้างและพัฒนาคุณภาพและประสิทธิภาพครู สร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ สร้างเสริมประสิทธิภาพในการใช้ทรัพยากรเพื่อการศึกษา และสร้างเสริมธรรมาภิบาลของระบบการศึกษา ประกอบกับมาตรา ๒๕๘ จ. ด้านการศึกษา และมาตรา ๒๖๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย กำหนดให้มีการปฏิรูปประเทศในด้านต่าง ๆ รวมทั้งด้านการศึกษา โดยเฉพาะให้มีกลไกและระบบการผลิต คัดกรองและพัฒนาผู้ประกอบวิชาชีพครูให้ได้ผู้มีจิตวิญญาณของความเป็นครู มีความรู้ความสามารถอย่างแท้จริง ได้รับค่าตอบแทนที่เหมาะสมกับความสามารถและประสิทธิภาพในการสอนจึงสมควรมีการปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ เพื่อเป็นกฎหมายแม่บทในการบริหารและการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และแนวทางการบริหารและการจัดการศึกษาในอนาคต จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. ความสอดคล้องของร่างพระราชบัญญัติ

☒ ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์แผนแม่บทย่อยที่ ๑๑ การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต แผนแม่บทย่อยที่ ๑๒ การพัฒนาการเรียนรู้

☒ แผนการปฏิรูปประเทศด้านการศึกษา อาทิเช่น การพัฒนาการเรียนรู้และการเสริมสร้างและยกระดับการพัฒนาการศึกษาและการเรียนรู้ทั้งการศึกษาในระบบ นอกระบบ และการเรียนรู้ตลอดชีวิต

๓. ประโยชน์ที่ประชาชนและสังคมจะได้รับ

เป็นการดำเนินการให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ ซึ่งบัญญัติให้รัฐต้องดำเนินการให้เด็กทุกคนได้รับการศึกษาเป็นเวลาสิบสองปี ตั้งแต่ก่อนวัยเรียนจนจบการศึกษาภาคบังคับอย่างมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย และมาตรา ๕๔ วรรคสาม บัญญัติให้รัฐต้องดำเนินการให้ประชาชนได้รับการศึกษาตามความต้องการในระบบต่างๆ ประชาชนจะได้รับการส่งเสริมให้มีการเรียนรู้ตลอดชีวิต และจัดให้มีการร่วมมือกันระหว่างรัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และภาคเอกชนในการจัดการศึกษาทุกระดับ มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีวินัย ภูมิใจในชาติ สามารถเชี่ยวชาญได้ตามความถนัดของตน มีความรับผิดชอบต่อครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ รวมทั้งช่วยลดความเหลื่อมล้ำในการจัดการศึกษาของประเทศ เสริมสร้างกลไกและระบบการผลิต คัดกรองและพัฒนาผู้ประกอบวิชาชีพครูให้ได้ผู้มีจิตวิญญาณของความเป็นครู มีความรู้ความสามารถอย่างแท้จริง ได้รับค่าตอบแทนที่เหมาะสมกับความสามารถและประสิทธิภาพในการสอน

๔. ความสัมพันธ์หรือความใกล้เคียงกับกฎหมายอื่น

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗

๕. ผลกระทบโดยรวมที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย

๕.๑ ผลกระทบต่อเศรษฐกิจ

ลดความเหลื่อมล้ำในการจัดการศึกษาของประเทศ เสริมสร้างกลไกและระบบการผลิต คัดกรองและพัฒนาผู้ประกอบการวิชาชีพครูให้ได้ผู้มีจิตวิญญาณของความเป็นครู มีความรู้ความสามารถอย่างแท้จริง ได้รับค่าตอบแทนที่เหมาะสมกับความสามารถและประสิทธิภาพในการสอน

๕.๒ ผลกระทบต่อสังคม

พัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีวินัย ภูมิใจในชาติ สามารถเชี่ยวชาญได้ตามความถนัดของตน มีความรับผิดชอบต่อครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ

๕.๓ ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมหรือสุขภาพ

-

๕.๔ ผลกระทบอื่นที่สำคัญ

- ด้านการเมือง การปกครอง และด้านกฎหมาย

เป็นการดำเนินการให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ เพื่อประชาชนจะได้รับการส่งเสริมให้มีการเรียนรู้ตลอดชีวิต และจัดให้มีการร่วมมือกันระหว่างรัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และภาคเอกชนในการจัดการศึกษาทุกระดับ

๖. การกำหนดให้มีระบบอนุญาต อนุมัติหรือการใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่

☐ มี ☒ ไม่มี

เหตุผลและความจำเป็น

-

๗. การกำหนดให้มีระบบคณะกรรมการ

☐ มี ☒ ไม่มี

เหตุผลและความจำเป็น

-

๘. บทกำหนดโทษ

☒ ไม่มี

☐ โทษทางอาญา

☐ โทษทางปกครอง

☐ โทษปรับเป็นพินัย

☐ โทษอุปกรณ์

เหตุผลและความจำเป็น

-

ส่วนที่ ๔ การเปิดเผยรายงานผลการรับฟังความคิดเห็นและรายงานผลการวิเคราะห์ผลกระทบอันเกิดจากร่างพระราชบัญญัติ

คณะกรรมการรับฟังความคิดเห็นและวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากร่างพระราชบัญญัติที่เสนอโดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ได้เปิดเผยรายงานผลการรับฟังความคิดเห็นและรายงานผลการวิเคราะห์ผลกระทบอันเกิดจากร่างพระราชบัญญัติ ทางเว็บไซต์รัฐสภา www.parliament.go.th แล้วตั้งแต่วันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๖๔

คณะกรรมการรับฟังความคิดเห็นและวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้น
จากร่างพระราชบัญญัติที่เสนอโดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือผู้มีสิทธิเลือกตั้ง
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร